

Prof. emer. dr. Selmeczi Béla 70 éves

2000 április 23-án ünnepelte *prof. dr. Selmeczi Béla* a 70. születésnapját. Az elegáns, szellemes, finom humorú Selmeczi Béláról senki nem gondolná, – még közeli munkatársai és barátai sem, – hogy már 70 éves (Talán éppen ezért nem értjük még ma sem azt a legfelsőbb egyetemi vezetői döntést, aminek nyomán Selmeczi Béla 1995-ben a nyugdíjaztatását kérte. Energiája és alkotókedve még töretlen volt, sok terve maradt megvalósítatlan, sok megkezdett munkája bevégezetlen.)

Selmeczi Béla egyetemi tanulmányait 1948–54 között végezte a Szegedi Tudományegyetemen, 1955-ben szerzett gyógyszerészi oklevelet. Néhány éves közfoglalmú gyógyszerészeti tevékenység után 1960 óta dolgozott a Gyógyszerészeti, majd Gyógyszertechnológiai Intézetben 1960–64 között tanársegéd, 1964–76 között adjunktus, 1976–1984 között docens volt. 1984-től, Kedvessy professzor nyugalmába vonulásától tanszékvezető egyetemi tanár. 1995-ben kérte nyugdíjaztatását és ekkor nyerte el az emeritus professzori címet.

Az egyetemi doktori címet 1962-ben, a gyógyszer-technológus szakképesítést 1973-ban szerezte meg. 1976-ban sikerrel védte meg kandidátusi értekezését és nyerte el gyógyszerészeti tudomány kandidátusa címet.

1984–90 között Karunk dékánja volt. Számos fontos esemény kapcsolódik dékáni tevékenységéhez, pl. az ötéves gyógyszerészképzés bevezetése, a kötelező szakdolgozat készítés és az egységes írásbeli teszt vizsga, mint az államvizsga egyik része. Dédelgetett terve volt és sok kompetens fórumon javasolta, hogy a gyógyszerészek is kapják meg a foglalkozási doktorátust, több külföldi ország gyógyszerészeihez hasonlóan. Nagy sajnálatára ez a terv nem valósult meg, az egészségügy felső vezetésében nem talált visszhangra.

Fő kutatási területe a tablettázás technológiája volt, ezen belül a tabletták szerkezete és a fizikai tulajdonságok összefüggéseit kutatta. Kedvenc témája volt a bevonás is. Hazai vonatkozásban az elsők között dolgozott ki cukormentes drázsírozási technológiát és egyik hazai úttörője volt a filmbevonásnak. Hazai vonatkozásban először alkalma-

zott pásztázó elektronmikroszkópos vizsgálatot a szilárd gyógyszerformák szerkezetvizsgálatában. Számos vizsgálati módszert dolgozott ki és fejlesztett tovább. Nagyszámú új segédanyagot vezetett be a tablettázás területén. Az alap kutatások mellett 100-nál több ipari kutatási-fejlesztési témában vett részt, ill. irányította ezeket a munkákat.

Összesen mintegy 200 közleménye jelent meg, nagyrészt külföldi

szaklapokban. Két terjedelmes összefoglaló munkája a Gyógyszerészeti Tudományok Aktuális Kérdései sorozatban került publikálásra. Irányítása alatt munkatársai is kiemelkedő eredményeket értek el: kutató csoportjából három közvetlen munkatársa – *Hódi Klára*, *Révész Piroška* és *Miseta Mária* – szerezte meg a kandidátusi fokozatot. Több mint 30 doktorandusznak volt a témavezetője.

Mint egyetemi oktató kiemelten fontosnak tartotta, hogy a hallgatóság korszerű, színvonalas jegyzetekből, tankönyvekből tanuljon, ezért több jegyzetet szerkesztett. Társ szerző volt *Rácz István* professzor mellett a hazai gyógyszerészeti tankönyvírás egyik legnagyobb terjedelmű vállalkozásában, a *Gyógyszer-technológia* 3 kötetes kézikönyv megírásában, melynek 1 kiadása 1991-ben jelent meg. Lelkesen és nagy energiával vett részt – már nyugdíjasként – a könyv új, bővített, átdolgozott kiadásának előkészítésében. Társ szerzője (*Kedvessy György* professzor mellett) a *Tablettázás technológiája* c. kézikönyvnek, amely a nagyon kis számú magyar nyelvű gyógyszer-technológiai összefoglaló munkák egyike. *Kovács Bélával* és *Szepesy Angélával* közösen szerkesztett gyűjteménye, a *Gyógyszerkészítés segédanyagai* még ma is használatos. Feltétlenül meg kell említeni utolsó nagyszabású munkáját, a *Magnézium* c. monográfiát, melynek egyik szerzője és szerkesztője volt.

Hosszabb tanulmányúton volt Oslóban (1972–73-ban), illetve szerződéses együttműködés keretében közös kutatómunkát végzett a Hallei Egyetem Gyógyszertechnológiai Tanszékével és a Moszkvai Össz-szövetségi Gyógyszerkutató Intézettel.

Nem lenne teljes a kép, ha nem szólnánk Sel-

mecki Béla szakmai közéleti tevékenységéről és kitüntetéséről. Hosszú éveken át az MGYI Csongrád megyei szervezetének elnökségi tagja volt, majd a Gyógyszertechnológiai Szakosztály alelnöke. Tagja volt az Országos Gyógyszerészeti Intézet Szakmai Kollégiumának, a SzAB Gyógyszerészeti Szakbizottságának, az MIA Gyógyszerész tudományi Szakbizottságának és az Acta Pharmaceutica Hungarica szerkesztő bizottságának. Mindegyik megbízatásának igyekezett lelkiismeretes eleget tenni. 1975-ben a SZOTE Kiváló Nevelője, 1980-ban Kiváló Gyógyszerész, 1991-ben Societas

Pharmaceutica Hungarica kitüntetést kapott, 1994-ben MIA Nívódíjjal jutalmazták

Munkatársai és tanítványai nevében tisztelettel és szeretettel kívánok Selmeczi Béla emeritus professzornak jó egészséget, derűt, harmóniát, kiegyensúlyozottságot és kívánom, hogy a szakmai kérdések, a gyógyszerészet fontos eseményei iránti érdeklődését még sokáig megőrizze

Dr Erős István
egyetemi tanár
dékán